

het weekblad *De Bazuin*, opgericht in 1853 en afkomstig uit de afgescheiden kring van 1834. Dit blad werd voornamelijk verzorgd door de hoogleraren van de Theologische School te Kampen. Daarnaast bestonden kortere of langere tijd nog enkele andere landelijke bladen, maar als primus inter pares gold het door Kuiper groot gemaakte weekblad *De Heraut van de Gereformeerde Kerken in Nederland*. Dit blad werd tot op hoge leeftijd verzorgd door Kuiper en enkele medewerkers. Na zijn overlijden werd het blad geredigeerd door zijn zoon dr. H.H. Kuiper, hoogleraar in de kerkgeschiedenis aan de Vrije Universiteit. De gereformeerde hoogleraren in de theologie hadden - geheel in de traditie van Kuiper - vaak tevens een journalistieke taak. Deze persverhoudingen hebben decennia lang betrekkelijk vast gelegen, tot de generatie van Schilder zich aandiende.

Op initiatief van enkele jongere theologen, die voor een deel sterk geboeid waren door de persoon van Bavinck, werd in 1920 *De Reformatie* opgericht, weekblad tot ontwikkeling van het gereformeerde leven. Dit blad verwierf zich snel een vaste positie in de kerkelijke pers, maar de in de ondertitel genoemde ontwikkeling vormde vooralsnog geen bedreiging van de bestaande verhoudingen, die in verband met de verscheidenheid aan opvattingen met zorg behoed werden. Schilder was van meet af aan als medewerker aan *De Reformatie* verbonden en trad in 1924 tot de redactie van dit weekblad toe. Hij leverde regelmatig hoofdartikelen aan het blad en werd al spoedig de vaste verzorger van de rubriek *Pers-schouw*, waarin hij opmerkenswaardige passages uit allerlei periodieken van een puntig commentaar voorzag.

Het eerste wat opvalt aan zijn journalistiek is de weelderige literaire stijl. Niet onjuist schreef een bekend predikant, dr. J.C. de Moor, over zijn stijl: 'Het is wel wat druk en wild, maar dat is niet al te hinderlijk, omdat men duidelijk gevoelt: het is het overvloedige bronwater, dat niet zoo geregeld kan lopen als een waterleidingkraan; al zou men soms ter wille van eenvoudige lezers wel eens wenschen, dat de geest van dezen profeet hem wat beter onderworpen ware.'⁶ Schilders journalistiek bewustzijn kwam tot duidelijke ontwikkeling toen hij rond 1925 kennis maakte met het werk van de Zwitserse theoloog Karl Barth, in wie hij een concrete tegenstander van formaat op het kerkelijk erf ontmoette. De geschiedenis van het Nederlandse protestantisme in de eerste helft van deze eeuw is niet te verstaan zonder de uitdagende theologie van Karl Barth. Terwijl protestanten in Nederland, onder de indruk van de culturele depressie van de Eerste Wereldoorlog, hun theologisch denken trachtten aan te passen aan de nieuw ontstane situatie, overviel hen de opstandige theologie van Barth. Deze wilde van geen aanpassing weten,

6. J.C. de Moor, 'Boekbespreking', *Anti-revolutionaire Staatskunde*, I, 1924, 290.